דיני ממונות בשלשה · בגמ' יליפינן להו: **גזילות** · כופר בפקדון,דמשלח בו יד הוי גזלן, וכן התופס מיד חבירו הוי גזלן כגון ויגזול את החנית מיד המלרי" (שמואל ב כג) אבל עוה ולא שילם לא מיקרי גזלן דמלה להולאה ניתנה: **והבלות** · האבל בחבירו חייב בחמשה דברים כדתמרינן בבבא קמא (דף פד·) "ואיש כי יתן מום בעמיתו וגו' כן יעשה לו:בממון ובגמ' פריך הייט דיני ממונות: **נזק** · דשור המועד לו אדם אהזיקו ובגמ' פריך הייט חבלות: **משלומי כפל** · דגניבה שמצא בידו דכתיב (שמות כב) אם המצא תמצא בידו וגו': **ומשלומי ארבעה וחמשה** · דשור לו שה שטבחו לו תורה אור

מסורת השס

ע' לקמן מ· כ' דיבורי רש"י המולים שם רע והחמרים שייכין לכאן

[ע"ל מדלקמן נמתניתין]

מכרו: **פלוגם ופחתם** · נעברה בתולה חמשים כסף: **מוציא שם רע** · לא מלאתי לבתך בתולים וגו' ונתנו לאבי מאה כסף וגו' (דברים כב): **דיני נפשות** · דאם אמת היה שזינתה תחתיו היא בסקילה ודיני נפשות בעינן כ"ג (*לקמן בפירקין) (דף טו·): **מכות** · מלקות ארבעים בגמרא (דף י·) מקרא: **עיבור שנה** · בגמרא מפרש: **עיבור שנה** · שהיו ב"ד יושבין וחושבין אם צריכין לעבר מפני האביב והתקופה כדתמרינן בגמרא מילתיה דר' שמעון מיפרש בגמרא בברייתא (דף י·): **שמיכת זקנים** · על ראש פר העלם דבר של צבור: **תלילה בשלשה** · ביבמות יליף לה בפרק מצות חליצה (דף קלי·): **מיחוניו** · יחומה קטנה שהשיאוה אמה ואחיה לדעתה, יולאה בלא גט במיאון כל זמן שלא גדלה תחתיו,ובשלשה בעינן דכל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון,ומיאונין דרבנן דמדאורייתא אפילו מיאון לא בעיא דאין קדושי קטנה כלום אלא אם כן קדשה אביה דכתיב (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה: **נטע רבעי** · אם בא לחללו על המעות וכן מעשר שני: **שלש דמיכן ידועין** · כגון פירות והקיבו שאין להם שער בשוק: **ופסקדשות** · הבא לפדותן צריך שלשה לשומן: **ספרכין ממעלין** · בגמרא מפרש (דף יד·): **אחד מאה כהן** · דכתיב "כהן" בפרשה -"כערכך הכהן" וגו' (ויקרא כז): **והקרקעות** · של הקדש צריך ט' והעשירי כהן לשומן אם בא לפדותן בגמ' (דף טו·) מפרש ויליף להו מקראי: **ודם** · הבא לפדות עצמו מיד הקדש צריך עשרה לשומו ובגמרא (שם) פריך אדם מי קדים: **דיני נפשות** · בעשרים ושלשה לקמן יליף לה במתני': **קרובע וסרבע** · שור שרבע אשה, ובהמה שנרבעה נמצאת לאיש עידוניות הבהמה ליסקל: **כל"ג** · כלתם - הרגנו לחיתקום להדדי *והרגת את האשה ואת הבהמה בהמה הייט רובע ולחיתקום בהמה כלתה מה תשה בכ"ג אף בהמה בכ"ג: **ואומר** "ואת בהמתם תפרגון" בגרבע כתיב: **שור שנסקל** · שנגח אדם ומת: **כמיתת בעלים** · אם היה נידון בחיוב מיתת בית דין דבעי עשרים ושלשה כך מיתת השור דהאי בעליו יומת קרא יתירא להך דרשה ולא דתחייב קטלא כדמפרש טעמא בגמ' (שם): **סולם ובארי כו'** · שהמיתו אדם וגידונין בסקילה כשור דתמרינן בב"ק אחד שור ואחד כו' בשור שנגח את הפרה (דף נד:*): **ברדלס** · *חיה היא: **ואין דנין לא אם בשבע** · *רובו של שבע שבעבו ע"ז במזיד: **נכנס בשקר** · בתנן בגמ' (דף פז.) בעי מנלן דבעי שבעים ואחד: **בתלתם פרשום** · כל מלחמה קרי רשום לבד ממלחמת יהושע שהיתה לכבוש את ארץ ישראל: **על פטיר** · ירושלים: **סנהדריות** · שהיו מושיבים סנהדרי קטנה של כ"ג בכל עיר ועיר כדכתיב (דברים טז) "תתן לך בכל שעריך" ולריכין בית דין הגדול שבלשכת הגזית ללאת ולהושיבם וכו' יליף בגמ' (דף מז): **בספר** · כרך המגדיל בין ישראל לנכרים ובלע"ז מרק"ח ובגמרא (שם) מפרש טעמא: **עדים שומעים** · עשרה מחייבין: **ועדים מגלים** · עשרה מזכין אשמעינן קרא דלריך עשרים שאם יחלקו יהיו עשרה מחייבין ועשרה מזכין: **לעדים פרעם** · במרגלים כתיב: **לרעום** · אם הרוב מחייבין לא תלך אחריהם להרוג: **שומע אני** · דלטובה לזכות הלך אחריהן אחפי' מיעוט המזכים ורבים המחייבין כתיב לא תהיה אחרי רבים לרעות אם כן למה נאמר "אחרי רבים להטות" משום זכות לא תלטיו לחייב הלך אחריהן: **לא כפטייתך** · אחרי רבים לזכות אני אומר לך לגעות אחרי רבים לטובה אלא לזכות על פי אחד אפילו אין יתירין מזכין על המחייבין אלא אחד זכה אבל לחובה עד שיהו מחייבין עודפין על המזכין שנים והכי קאמר לא תהיה אחרי רבים לרעות על פי אחד אבל אחרי רבים בשנים אפי' לרעות הלך אחרי כ"ב בעינן דבעינן מעשרה מזכין ליכא למימר דהא כתיב "והיו העדה" ותו לא משכחת טובה בלי מי"ב: ואין

[לקמן ט· סז:]

[לקמן נ:]

[ירמות קלו:]

[בירמות שם]

[ליתא ר' יוסי]

מגילה כג:

[לקמן עט:]

ב"ק מד:

שם עו:

[לקמן יד:]

[סוטה מה.]

[שבועות יד·]

[תמורה מ·]

[לקמן נ:]

[הכרים שם כתב שזהו דיבור מדס]

[מיין תוי"ט]

עי' רש"ל

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ה מהלכות סנהדרין הלכה ח סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן יג סעיף ח:

ב ב מיי' שם הלכה מ:

ג ד מיי' שם הלכה ג:

ד ה מיי' שם הלכה ד:

ה ו מיי' שם הלכה ו:

ע"ל והא· ר"מ

ו ז מיי' שם הלכה ז ופ"ד מהלכות קידוש החדש הל' ט והלכה י:

ז ח מיי' פ"ג מהלכות מעשה הקרבנות הל' י' וס"ד מהל' סנהדרין הלכה ג' סמג עשין לד וסי' קפג:

ח ט מיי' פ"ה מהלכות סנהדרין הלכה ה:

ט י מיי' פ"ד מהלכות יבום הל' ה סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סימן קסה סעיף ח:

י כ מיי' פ"ט מהלכות מעשר שני הלכה ו:

יא ל מיי' פ"ד מהלכות מעשר שני הלכה ו:

יב מ נ ס ע מיי' פ"מ מהל' ערכין הל' ב:

נוסח אחר

מספר הזרועים

נוסח אחר

אי- נוסח

ב- זרועים ונוסח אחר

עי' תוספות לקמן יד· ד"ה נעבד

יבמות קלו: קז:

[עי' תוספות לקמן יד· ד"ה נעבד]

[עי' תוספות ערכין יט· ד"ה לו דילמא ותוספות מגילה כג: ד"ה עברה]

יג פ צ ק ר מיי' פ"ה מהל' סנהדרין הל' כ:

לקמן עו:

[לקמן יח:]

[הא דלא קתני מי זקן ממרא והבקתא סוטה דדייניהו בבעים ואחד עי' תוספות סוטה ז: ד"ה מה להלן]

יד ש מיי' שם הלכה א:

טו ת מיי' פ"ד מהל' עכו"ם הלכה ד:

נוסח אחר

מקורות לאמרי ר' ר' ר' 23/ל

טז א מיי' פ"א מהל' סנהדרין הלכה ג:

יז ב מיי' שם ופ"ה שם הלכה ג:

יח ג מיי' שם פ"ח הלכה א:

נוסח

הרוג לחיב

טוב מהרוג

לפטור

[עי' טיטב כרש"י לקמן עו: ד"ה גדולם וכו' ונמה שסגינו עליו סוס' שם ד"ה והגדולם]

דיני

ממונות בשלשה, גזילות והבלות בשלשה, נזק ותצי נזק תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה, האונס והמפתה והמוציא שם רע בשלשה דברי ר"מ, וחכמים אומרים המוציא שם רע בעשרים ושלשה מפני שיש בו דיני נפשות. *מכות בשלשה משום רבי ישמעאל אמרו בעשרים ושלשה. עיבור החדש בשלשה, עיבור השנה בשלשה דברי ר"מ רבן שמעון בן גמליאל אומר בשלשה מתחילין, וברחמשה נושאין ונותנין, ונומרין בשבעה, ואם גמרו בג' מעוברת: *שמיכת זקנים *ועריפת עגלה בשלשה דברי ר' *שמעון ר' יהודה אומר בחמשה. *החליצה והמיאונין בשלשה, *נטע רבעי ומעשר שני שאין דמיו ידועין בשלשה, *ההקדשות בשלשה, הערכין המטלטלים בשלשה ר' יהודה אומר אחד מהן כהן, *והקרקעות *תשעה וכהן, ואדם כיוצא בהן דיני נפשות בעשרים ושלשה, הרובע והנרבע בעשרים ושלשה שנאמר והרגת את האשה ואת הבהמה ואומר ואת הבהמה תהרגו. שור הנסקל בעשרים ושלשה שנאמר השור יסקל וגם בעליו יומת *כמיתת בעלים כך מיתת השור, *הזאב והארי הדוב והנמר והברדלס והנחש מיתתן בעשרים ושלשה *רבי אליעזר אומר כל הקודם להורגן זכה רבי עקיבא אומר מיתתן בעשרים ושלשה: *אין שדנין לא את השבט ולא את נביא השקר, ולא את כהן גדול, אלא על פי בית דין של שבעים ואחד, *ואין מוציאין *למלחמת הרשות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד, אין *מוסיפין *)על העיר ועל העזרות אלא על פי בית דין של שבעים ואחד, אין עושין סנהדריות לשבטים אלא על פי בית דין של שבעים ואחד *אין עושין עיר הנדחת אלא על פי בית דין של שבעים ואחד, אין עושין עיר הנדחת בספר ולא שלש, אבל עושין אחת או שתים. *סנהדרין גדולה היתה של שבעים ואחד וקטנה של עשרים ושלשה מנין לגדולה שהיא של שבעים ואחד שנאמר אספה לי שבעים איש מזקני ישראל ומשה על גביהן, ר' יהודה אומר שבעים, מנין לקטנה שהיא של עשרים ושלשה? שנאמר ושפטו העדה והצילו העדה עדה שופטת ועדה מצלת הרי כאן עשרים ומנין לעדה שהיא עשרה שנאמר עד מתי לעדה הרעה הזאת יצאו יהושע וכלב ומנין להביא עוד שלשה? ממשמע שנאמר לא תהיה אחרי רבים לרעות שומע אני שאהיה עמהם לטובה אם כן למה נאמר אחרי רבים להטות לא כהטייתך לטובה הטייתך לרעה הטייתך לטובה על פי אחד הטייתך לרעה על פי שנים ואין

*)[עי' תוספות שבועות עו· ד"ה שלשן וכו' ותוספות זבחים לג. ד"ה ולעבד]

רבינו חננאל

דיני ממונות בשלשה גזילות והבלות בשלשה כו' אוקמה (רב בוא) [ר' אבהו] לפתני' ה כ' דיני ממונות בשלשה ומה הן גזילות והבלות הן שצריכין ג' מומחין בדכתיב בעסק גזילות בענין השומרין ג' אלהים והן מומחין

מה לי חבל בגופו מה לי חבל בממונו · ממון ה"ל למנקט בריש̇ א̇ שכן דרך בכל מקום בלשון מה לי להקדים הפשוט כדאשכחן בהמפקיד (ב"מ דף לו:) מלאך המות מה לי הכא מה לי קטלא טלה מה לי קטלא פגעא ובאיזהו נשך (שם דף סג:) השתא דאמר רבי יעקב מה לי הן מה לי דמיהן מה לי דמיהן מה לי הן נמי אמרינן וי"ל דחבלא שייכא בגוף טפי ופשיטא לכך נקט בריש̇ חבל בגופו :

דברי הכל אין דיינין דין · דרבי אבהו אדרבי אבהו אמרו סברי דיינין דין וא"ש היכי קאמר ד"ה הא איכא בריש̇ דרמי בר חמא בהגוזל קמא (ב"ק דף קז:) דאמר אדבעה שומרין לריכין כפירה במקלא דליה ליה עירוב פרשיות ומאן דליה ליה עירוב פרשיות לא בעי שלשה כדמוכח בשמעתין וי"ל דרבי אבהו לא מצינא בי ר' חייא ור' אושעיא וע"ק דרבי יוחנן אית ליה בהגוזל (שם:) דרמי בר חמא וכיומא דרבי מכילתין אמרינן רבי יוחנן ורבי לקיש אמרי תרוויהו שנים שדנו אין דיניהם דין · ובהחולין (יבמות דף מו:) נמי קאמר רבי יוחנן גר צריך שלשה משפט כתיב ביה וי"ל דאפי' מאן דאית ליה אין עירוב פרשיות כתוב כאן בעי שלשה משום דכתיב (ויקרא כד) משפט אחד יהיה לכם והא דקאמר הכא מאי קסבר כו' ה"ק אי קא סבר אין עירוב פרשיות כתוב כאן ולכך לא בעינן מומחין דלא דרשי משפט אחד להשוות אודאות והטלאות לגזילות וחבלות שלשה מנא ליה וכי קאמר לעולם קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן ובדין הוא דבעי מומחין כו' המ"ל דאפי' אין עירוב פרשיות כתוב כאן בדין הוא דליבעו ג' מומחין ממשפט אחד דלא שמיע רולה לחזור מדברי המקשה דקאמר אי אין עירוב פרשיות כתוב כאן לא שמעינן ג' ומומחין ממשפט אחד וא"ש כי היכי דלעינן דרישה וחקירה ממשפט אחד נילף נמי לענין ג' ומומחין אפי' מאן דליה ליה עירוב פרשיות וי"ל דמשפט אחד להשוות דיני ממונות לדיני נפשות קאתי ולא להשוות דיני ממונות אהדדי דאקרא דלעיל קאי דכתיב (שם) מכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת וכתיב בתריה משפט אחד וגו' ותדע דלקמן (דף מי:) בעי גזירה שוה דהיטב היטב ולא ילפינן דיני נפשות מהדדי לענין דרישה וחקירה מדכתב משפט אחד ומיהו ע"כ אין ראיה מש̇ דא"כ היקשא לרמי בר חמא אליבא דרבי אבהו ולרבי יוחנן דאית ליה משפט אחד אפי' להשוות דיני ממונות אהדדי אלא אילטריך היטב מטעם דלקמן דליכתביה רחמנא בחדא וא"ת אכתי לענין מומחין מיהא נילף דיני ממונות מדיני נפשות כמו לענין דרישה וחקירה וי"ל מדכתב רחמנא מומחין גבי גזילות ש"מ דלגבי הכי לא ילפינן דיני ממונות מדיני נפשות אבל קשה למאן דאית ליה עירוב פרשיות מומחין דכתב רחמנא דיני ממונות למ"ל ושמא לענין מומחין אין ללמוד דיני ממונות מדיני נפשות כיון דסני בשלשה וכ"ע כל הנך מילי דכתיב לקמן בפ' אחד דיני ממונות (דף לג:) מה בין דיני ממונות לדיני נפשות אמאי לא משווין להו ממשפט אחד יהיה לכם* : **אי** קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן ליבעי נמי מומחין · מפרש בהגוזל קמא (ב"ק דף קז:) :

ליבעי נמי מומחין · תימה דמשמע הכא דממעטינן הדיוטות מדכתיב אלהים ובפרק המגרש (גיטין דף פח:) ממעט להו מדכתיב לפניהם ולא לפני עכו"ם ולא לפני הדיוטות וי"ל דהתם ממעטינן מלפניהם משום דלפניהם קאי אאלהים דהכא כלומר לפני הדיינין המפורסין במקום אחר ומיהו בגיטין (שם*) פירש בקונטרס משום דקאי אמצעים וקנים הכתובים בסוף פרשת משפטים שעלו עמו אהר כו' שהן סנהדרין ונראה לפרש דבגיטין לענין מילי דכפייה מיירי דאהכי מייתי לה דאבבי אשכח לרב יוסף דהוה יתיב וקא מעשה אגיטין אמר ליה והאמר הדיוטות אין מעמידין לפניהם משום דדרשינן לקמן (דף ז:) מאשר תשים אלו כלי הדיינין דשייך בהן שימה : שנאמר

ואין בית דין שקול · אין עושין ב"ד זונות שאם יחלקו לאחרון הוי להו פגעא ופגעא ולא משכחת לה הטייתך לטובה ע"פ אחד הלכך מוסיפין עליהן עוד אחד וכגמרא (דף יז:) פריך כיון דאין ב"ד שקול ומגרכא עשרים ושלשה הטייה לרעה על פי שנים לא משכחת לה : **פשיט** **ועשרים** · בגמ' (שם) מפרש כנגד מי: **מאתים ושלשים** · דהייט כל"ג עשיריות שיהא כל אחד מביא דין שר של עשרה דבליר מעשרה לא אשכחן שרה : **גמ' מה בין קפדי** · האי גזילות וחבלות פירוש̇ דדיני ממונות הוא דלא תימא כל דיני ממונות במשמע, ולמשעמי הלואות והודאות שהן אין על גמילות חסדים ואיכא נעילה דלא בפני עין כדאמרינן לקמן הלכך מעטיינהו ולקמן מפרש ממאי מעטיינהו : **פודאות ופלואות** · שניהן על עסקי מלוה הן: **הודאות**=שכבר נדון בעדי הודאה שמביא עדים שאומרים בפניו הודה לו **הלואות**=שכבר נדון בעדי הלואה שמעידין בפניו הלוהו והלה כופר בשניהן וכי האי לישנא טובא איכא בהך מכילתא הודאה אחר הודאה, הלואה אחר הלואה מעטרפין בפרק ג' (לקמן דף לו:) גבי עדים זוממין ואית דמפרשי הודאות=שמודה במקצת הלואות=שכפר הכל ורשאן עיקר דמכדי שניהן על עסקי מלוה הם קדאוקימנא טעמא לקמן משום נעילה בפני עין כדאי לין מאי שנא דהא קרי הלוואה והא לא קרי הלוואה הודאות וכפירות איבעי ליה למיתני : **פגע גזילות וחבלות** · לפרושא : **ונקרב בעל** **חבים אל פלגים** · מדכתב בפרשה אלהים ג' זימני נפקא לן דבעינן שלשה והאי קרא כתיב בשומר חנם וזה טוענו שלא יד בפקדון דהייט גזילות : **מה לי חבל בגופו** · ממשמע שנאמר שלשה-בחובל בגופו אף חובל בגופו בכלל הלכך הא לא תנא דיני ממונות הוה אמינא דגוויהו כתב נקט להו ולעולם הא הדין לדיני מלוה, להכי תנא "דיני ממונות" ותנא "ומה הן דיני ממונות גזילות וחבלות" למעטוי הודאות והלואות, דאם כן דכולן במשמע כיון דתנא דיני ממונות ניתמוך : **ולמאי** · הלכתא שייריהו תנא לדיני מלוה למעטיינהו מאי : **דברי הכל** · לקמן (דף יו:) קאי דפליגי בפשרה ואמטינן ר' אבהו דבדין סלהו מודו דבעינן ג' : **מומחין** · סמוכין ונטלו רשות מגיה לדון כדאמרינן לקמן בפירקין (דף יו:) : **ומאי קסבר** · תנא דידן דמעטיינהו : **אי קסבר עירוב פרשיות כתיב כאן** · דאיכא למאן דאמר בהגוזל עליה (ב"ק דף קז:) שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מטורבבות הן שם מקרא כתוב בפרשה זו שאינו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא כענין אשר יאמר כי הוא זה" (שמות כב) דילפינן מיניה מודה במקצת הטענה יפטר כו' שכתב בשומר חנם, ולא תשומר חנם קאי, דשומרין אע"פ שנא הודו במקצת חייבין ליפטר, דהודאה מקצת הטענה אפרשה דאם כסף מלוה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקצת ואי לא מודה כלום חזקה אם טענת החובע אמת לא היה יכול זה להעיז פניו נגדו ולומר "לא הלויתני" הלכך אפי' שבועה לא בעי, אבל בפיקדון דליכא גמילות חסדים מעיז פניו וכופר הכל ובעי שבועה, והאי תנא דמתניתין לא סבירא ליה נמי דהאי "אשר יאמר כי הוא זה"=בהלואה משמעי הרי נאמר "אלהים" בהאי קרא דמשמע מומחין לשון שררה ורבנות כדמתרגמינן רואה נתתיך אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות : **ולרבנן מומחין** : **ומאי קסבר** · דהאי קרא לא בהלואה משמעי : **שנאמר מגן** · בהלואה הא מתלמא "אלהים" נפקא לן לקמן (דף ג:) "ואלהים" בהלואה לא כתיב : **משום דרי' תנינא** · ותקשתא דרבנן הוא : **בדרישה וחקירה** · צריך לבדוק את העדים באיזה יום באיזו שעה הלוו : שנאמר

מכורת השיס

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ח מהלכות סנהדרין הלכה ג והלכה י :

[הולין לה:]

כ ב מיי' פ"ב מהלכות סנהדרין הלכה י סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סימן ג סעיף ב :

כא ג מיי' שם פ"ב הלכה ח סמג שם טוש"ע שם סעיף ח :

כב ד מיי' פ"ג מהלכי עדות הלכה ח סמג עשין קט טוש"ע ח"מ סימן ל סעיף ח :

גוטא/מבנה (יד ב.)

ב הסברים

לתחילת דאמר

"הוה אמינא"

רבינו חננאל

וסקשינן חבלות דגופו לחבלות דממונו וקסבר עירוב פרשיות כתוב כאן ואפילו הלואות דכתיב בהו אם כסף תלוה את עמי ונו' וכיוצא בהן כל מה שכתוב בפרשת ואלה המשפטים משערבין הן · וכי כתיב אלהים אבולהו כתיבי אפילו הודאות והלואות צריכין ג' מומחין מיהו אקילו רבנן בהודאות והלואות דלא לבעו מומחין משום דר' חנינא דאמר דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה "מה דין קתני"

תת גוטא/מבנה

טלבים לדסבין טיטת ר' אבהו דאמרתנו

"מה דין קתני"

א) ומאמרין הודאות ופלואות מבורר לאומה

ב) וקבל צאת בעינן ג' דיינים

[ועי' תוספות לקמן לגי ד"ה אחד וכו' כתבו שוב לזה]

ד"ה לפניהם

* סוגיא לעיל בדין בני לעאור אל נכון הקרישה

לקמן ו. שם:

[ב"ק קיז]

שמות כב: ח

אל כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו

לקמן לב. ינמות קכב

מסורת הש"ס